

Інна Турчин

Ласкаво прошу додому

Шлях до себе

Переклад з російської
С. Вдовенко

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek:

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über <http://dnb.dnb.de> abrufbar.

© 2014 Inna Turchyn

*Переклад з російської С. Вдовенко
Редакція тексту: І. Турчин, Н. Хагенгут, Д. Левчук
Фотографії: Станіслав Турчин*

Оригінальне видання російською мовою

© 2013 Инна Турчин

Добро пожаловать домой. Путь к себе

BoD – Books on Demand

ISBN: 978-3-7322-4540-6 (рус)

© 2013 Inna Turchyn

*Herstellung und Verlag: BoD – Books on Demand,
Norderstedt*

ISBN: 978-3-7357-8555-8

Зміст

Вступ.....	7
Подяки	8
Шукати чи знайти ?.....	10
Здоровий пофігізм	12
Бачили очі, що купували?.....	14
А чи можна щоб усім?... – Можна!	16
Роби добро та кидай його у воду!	18
Шляхи Господні несповідимі	20
Чого хочу не знаю, що знаю – не хочу	23
Ніколи не кажи ніколи!.....	25
Страшно? Спробуй!.....	27
Хотіла, як краще, вийшло, як завжди	29
Якщо всім хочеться догодити	31
Що добре, а що погано?.....	33
На те вони й можливості!	35
Товариство, будьте пильними!.....	37
Краще померти та бути спокійним... ..	38
Сміливим допомагає сама доля!.....	40
Де ж вона, ця золота середина?.....	42
Позитив так і пре!.....	44
Випадковості не випадкові... ..	46
Любов – велика сила!	49
І тут все почалося... ..	50
Фішка далі не йде!	52
Знов і знов... ..	53
Захоплюйтесь, панове!	55
Палець, що вказує на місяць.....	56
Бумеранг.....	58

Моє рішення – моя відповідальність!.....	60
Більшість	62
«Чому?» – це запитання чи бажання?.....	64
Що б ти був здоровий!	65
Розмова з тінню	67
Чи спокійна ваша душа?	69
Спокій, тільки спокій!	71
Замість висновку.....	73

Вступ

Якщо Ви хочете замислитися над тим, як плине Ваше життя, та можливо дещо змінити в ньому, тоді ця книга для Вас.

У ній Ви знайдете різні епізоди з мого життя, в яких йдеться про мої бажання, мій шлях до мети, про досягнене мною у підсумку, чи лишилася я задоволеною результатом і чому.

Мова йде, як про позитивний, так і про негативний досвід, а також про те, що корисного я вине-сла для себе з кожної ситуації.

Ідея проаналізувати своє життя прийшла до мене під час мого лікування від гепатиту С. Тоді я не мала змоги проводити заняття, натомість мала вдосталь часу на роздуми. Тим більше, що роздумувати було про що.

Незадовго перед тим, як захворіти, я замислилася над тим, чого я хочу від свого майбутнього. Жодна відповідь на це запитання не приносила мені радості. Тільки під час написання цієї книги, усе ясніше і ясніше ставало усвідомлення чого ж я хочу собі побажати.

Усі розповіді викладені у тій послідовності, у якій вони народжувалися у моїй уяві. Після написання останньої, я зрозуміла не тільки те, чого я хочу, але й як до цього підходити у майбутньому.

Окрім того, праця над книгою привела мене до самої себе, і я знайшла шлях до мого внутрішнього спокою. Я поки що тільки на початку цього дивного знайомства, але воно мені вже подобається ;-)

Подяки

Перш за все я вдячна від усього серця тій божественній силі, яка міститься у кожній людині так само, як і у мені, за задум написання цієї книжки та за підтримку під час втілення його в життя.

Завдяки моєму чоловікові Станіславу, моєму синові Олександрю та ще одній спорідненій душі, Ігореві Царенку, я проаналізувала своє життя та у результаті не лише написала цю книгу, але і зрозуміла, як знайти душевний спокій. Я від усієї душі вдячна вам за розуміння, відкритість, духовну та моральну підтримку, яка надихала та просувала мене вперед на шляху написання книжки, також за допомогу як у формулюванні, так і у редагуванні тексту російською мовою. Моєму чоловікові та сину я також надзвичайно вдячна за допомогу у процесі перекладу моєї книжки на німецьку, моїй мамі, Марії Фондис та моєму вітчиму, Миколі Фондис, за їхню моральну підтримку. Також величезна подяка Алісі Андрущенко за підтримку та редагування моєї книжки російською мовою. Щиро дякую вам! Я вас дуже люблю!

Хочу особливо подякувати моїм колегам: Моніці Ляйтце-Фінк (Monika Leitze-Fink) за її чуйність, розуміння та особливий хист з любов'ю знаходити слова підтримки і ставити питання, що просувають вперед, а також за її допомогу у формулюванні тексту німецькою мовою; Світлані Рудаковій-Сафир за дружню підтримку, відгуки на мої розповіді, що стимулювали мене рухатися

далі, за допомогу як у розумінні значення терміну «мета», так і у підході до її формулювання; також Адріані (Adriana) за її творчі ідеї та редагування цієї книжки німецькою мовою.

Від усієї душі дякую Мартину Кахель (Martin Kachel) за внесок у редагування та формулювання тексту німецькою мовою, а також усім, хто під час написання цієї книги підтримував мене морально та ділився своїми ідеями: Еці Мюллер (Ека Müller) та усій команді «Lern-Planet», Ларисі Богдан, Андрію Зубашенку, Ірині Камалетдиновій, Олександрі Крейдерману, Генадію Крохмалю, Марині Крупицькій, Дар'ї Левчук, Вадиму Лившицу, Стеллі Малько, Тетяні Маслянко, Наталі Наумовій, Любові Строковій, Ніці Тишковій, Олені Фейман та Ірині Юлегіній.

Ще раз величезна подяка за Вашу підтримку!
Яке щастя, що ви є в моєму житті!

Шукати чи знайти ?...

Під час мого навчання за фахом, консультант по роботі з мігрантами, одна зі студенток, психолог за освітою, запропонувала членам групи створити кар'єрні плани. Ми усі, як один, заповнили розроблені нею формуляри, і після їхнього опрацювання, отримали від неї цінні рекомендації стосовно оптимізації наших планів.

Ну і що ж я з'ясувала для себе? А те, що у моєму плані у рядку «Мета» було зазначено «шукати роботу». Я навіть якось одразу і не зрозуміла, що ж тут, власне кажучи, не так?... Я ж навчалася, шукала одночасно роботу та хотіла шукати далі. Усе ж цілком логічно!

Питання, чи хочу я вічно шукати роботу чи усе ж таки маю бажання її знайти, остаточно спантеличило мене. «А нащо ж я її шукаю, як не для цього?» – зазначила я, і одразу усвідомила, що маю дуже дивну мету. Мені захотілось згадати, як проходив процес пошуку роботи с такою ж моєю метою.

Я згадала багато об'яв, на які я відповідала. Мене запрошували на співбесіди, але далі справа не йшла. Знову об'яви, інтерв'ю, об'яви, інтерв'ю і тому подібне. І насправді, у мене були усі можливості шукати роботу до другого прищестя!

«Може це насправді дуже важливо, щоб мета була кінцевим результатом, а не процесом?», – подумала я та виправила «шукати роботу» на «знайти роботу», причому не тільки на папері, а й у свідомості.

Можете собі уявити, що сталося потім? Ви не повірите, але справи зрушили з місця миттєво, і я, вже за місяць по закінченні навчання, почала проводити семінари – спочатку для однієї установи, потім з'явилися інші.

Роздуми/Коментарі/Висновки

Якщо мені заманеться перебувати у пошуку, то напевно я у ньому застрягну доти, доки не зміню свого власного бажання. Отож, перш ніж собі щось бажати, варто замислитися над тим, що власне є моєю метою: процес чи кінцевий результат?... Хочу я шукати чи знайти, робити чи зробити, вчити чи вивчити / навчитися, чекати чи зустріти / отримати / дочекатися... – вирішувати тільки мені!

Здоровий пофігізм

Університет, у якому я навчалася за фахом консультанта з питань мігрантів, висунув мене і ще двох щасливчиків кандидатами на отримання стипендії для навчання за спеціалізацією «Системне консультування».

Не на жарт схвильована від доволі приємної несподіванки, я збрала усі необхідні папери і надіслала їх до установи, яка власне і займалася наданням стипендій. Але отримала суху відмову. Моя освіта не відповідала їхнім вимогам.

Спочатку я засмутилась. Не сталося, як гадалося, що ж поробиш? «Не відповідаю, то не відповідаю», – вирішила я, повідомила в університет про відмову і на цьому заспокоїлась.

На відміну від мене, мій куратор так не вважав. Він розгорнув бурхливу діяльність у переговорах з установою, що надає стипендії. Знадобилося також надіслати додаткові папери, що я, власне, і зробила.

Мій внутрішній стан, щоправда, вже змінився. Я була абсолютно спокійною і готовою, як до позитивної, так і до негативної відповіді. Саме у цьому стані я і отримала, на мій подив, як виключення з правил, цю стипендію.

Роздуми/Коментарі/Висновки

Коли мені дуже чогось хочеться, аж до болю, то воно утікає від мене ніби пісок крізь пальці. Коли ж мене усе цілком влаштовує, але було б добре

мати ще те, чого мені хочеться, тоді і виникають в моєму житті можливості для цього. Skorистуюся я ними чи ні – це вже інше питання. Але від того, що у мене на душі: біль чи стан, що коли усе вийде – чудово, а коли ні – і так добре, залежить чи з'являться ці можливості взагалі у моєму житті чи ні.

Отож, «здоровий пофігізм» – справа добра, ось тільки не завжди вдається бути у цьому стані... Хоча, навіть розуміння того, що маю на серці та у якому напрямку рухаюсь – вже величезна допомога.

Моя сторінка в Інтернеті:

inna.turchyn.de